

rich). Han nævnede nemlig ogsaa, at der var nedadgaaende Tider i Færd med at bryde ind over Byerne, men han vilde gerne give den stigende Arbejds løn Skylden derfor. Jeg vil gerne protestere derimod og sige, at det ærede Medlem maa jo slet ikke have lagt Mærke til, hvad der foregaar hele Verden over, thi det er jo slet ikke noget ejendommeligt for Danmark, at der er en nedadgaaende Periode i Færd med at bryde frem. Tværtimod, den er begyndt i andre Lande før her i Landet; den er begyndt i Tyskland før hos os. Det ærede Medlem nævnede som Grund til den begyndende Krise herhjemme, at Lønnen var højere end i vore Nabolande, f. Eks. Tyskland. Men i Tyskland begyndte Krisen tidligere end herhjemme og er i Øjeblikket skarpere end herhjemme, saa det ærede Medlems Argumentation holder ikke Stik. Tværtimod vil jeg sige, at Kriserne, der komme næsten regelmæssigt hver 10de Aar, hænge jo netop sammen med det kapitalistiske Samfund, hvis Opretholdelse det ærede Medlem arbejder for. Kriserne komme netop, fordi Arbejds lønnen har været for lav. Hvis Arbejds lønnen var saa høj, at Arbejderne kunde opkøbe de Produkter, de producere, vilde der ingen Krise blive, ingen Overproduktion blive. Nej, jo højere Arbejds lønnen stiger, des mindre bliver Overproduktionen, og des mildere og sjældnere blive Kriserne.

Men, som sagt, for at vende tilbage til det, jeg var ved, jeg vil meget bestemt protestere mod en Forhøjelse af Jernbaneløstaksterne, og navnlig da, hvis det kun bliver en Forhøjelse af Passagertaksterne og særlig af III. Kl.s Passagertakster. Hvis man endelig vilde gaa til en saadan Forhøjelse, maatte man tage Godstaksterne med, og skulde man gaa til Bestræbelser i Retning af at forbedre Jernbanebudgettet, hvad jeg godt kan finde nødvendigt, var der sikkert andre Veje, man kunde gaa. Man kunde afskaffe I. Kl.s Kupeerne, der, som bekendt, medføre en overordentlig Fordyrelse af Jernbanernes Driftsudgifter uden at medføre tilsvarende Fordele. Man kunde maaske endogsaa gaa saa vidt at afskaffe II. Kl.s Kupeer, saa vilde der opnaas en meget betydelig Besparelse, men hvis man vil beholde dem, kan man forhøje Biletpriserne for dem, derimod maa jeg paa det bestemteste protestere imod, at man forhøjer Prisen for III. Kl.s rejsende.

Det fjerde af de foreliggende Lovforslag, Forslag til en Tiendelov, forekommer mig altsaa at være langt fra Idealet. Det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Chri-

stensen) sagde forleden, at disse Skattelovslag vare noget nær ideale, og det ærede Medlem for Køge (Alberti) erklærede, at han ikke troede, der kunde skrives bedre Skattelove. Jeg har søgt at bevise om det fjerde Lovforslag, at det kunde faas bedre, at lignende Lovforslag have været skrevne meget bedre af det Parti, hvortil han hører, og at det Lovforslag, der nu foreligger, er meget langt fra Idealet.

Det samme gælder efter min Mening til en vis Grad ogsaa de tre andre Skattelove. Man har jo i Virkeligheden halveret de Reedtz-Thottske Skattelovforslag, udeladt den ene Halvdel og paa visse Punkter forbedret — det erkender jeg — den anden Halvdel, men man har ikke, og det beklager jeg, rettet den Grundfejl, som det Reedtz-Thottske Ministerium her fik. Flertallet til at begaa. Jeg havde noget Haab derom efter de Udtalelser, der faldt, før Skattekommissionen blev nedsat. Det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) havde peget paa det store Fejlsyn, hvoraf de Reedtz-Thottske Forslag led, og det ærede Medlem for Ringkøbing sagde, at nu vilde Venstre fremsætte sine egne Forslag. Jeg ventede da, at nu vilde Venstre vende tilbage til sine egne Forslag fra Toldkommissionen. Det ærede Medlem for Holbæk (Fogtmann) og det ærede Medlem for Bornholm (N. I. Jensen) have jo netop fremsat et Forslag, der var demokratisk og knyttede en Toldreform til Indførelse af en Indkomstskat. Jeg havde ventet, man havde foretaget en saadan Omspænding af de Reedtz-Thottske Forslag. Derksom man saaledes havde foreslaaet en Toldreform, der var retfærdig, i Forbindelse med en Indkomstskat, saa kunde man meget godt have stillet Forslag om at lette Hartkornet ad de Veje, man maatte finde formaalstjenlige. Det har man ikke gjort, man er bleven ved den gamle Ramme. Man har væsentlig forringet den Told- og Skattereform, som Folketinget tidligere har vedtaget, nemlig de to direkte Skattelove og Toldreformen, ved at udelade Toldreformen og endogsaa stillet i Udsigt, at om en Toldreform vilde der ikke kunne blive Tale i rum Tid.

De to direkte Skattelove har man forbedret, det maa jeg naturligvis anerkende. Den Kritik, som mit Parti gentagne Gange har rettet mod disse Love, har baaret sin Frugt, dog ikke i den Grad, jeg kunde have ønsket. Der falder ved disse Love en ret rigelig Skattelettelsesregn over Landet. Vi maa i Byerne glæde os over, at naar det regner paa Agrarerne, saa dryp-